

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NELIS EN FIDELIS

Een volkse, fantasierijke musical voor de jeugd.

door

LUC SERGOORIS EN ARMAND TIMMERMANS

Muziek en arrangementen: **GUIDO SERGOORIS**

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1985

(N° 1517)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form, by any means, including mechanical, electronic, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

NELIS EN FIDELIS

PERSONAGES

BET }
BO } eigenaars van de platenboetiek

OPA

BAKKER

NEL VAN NOOTEN

Buurtkinderen met JOHNNY JACKSONS

NELIS

FIDELIS

GUILELMUS VAN BEVER, veldwachter

Schilders

Schrijnwerkers

Metselaars

BIKKEL, dief

KLOPPER, dief

JANNEKE MAAN

GROTE BEER, ster

KLEINE BEER, ster

Kleine sterren

JAN, de postman

THEOPHIEL "FILLEKEN" TORFS, buurman

Kabouters ZACHARIAS FLOR

Kabouters PINKELTJE

Kabouters LANGEWIP

Kabouters SCHOENTJE

Kabouters SNURKIE

BURGEMEESTER PALINKS

SCHEPEN LAURENTIUS BOULANGER

SCHEPEN TAK

Fanfare

BOER DOOR

BOERIN MIE

JANUS PENSEEL, kunstschilder

JEF, muzikant

Vrienden van de Zon

Inspekteurs van politie

Figuranten, koor...

EERSTE DEEL

(Decor : De boetiek van Bet en Bo. Totaal leeg, troosteloos. Enkel de toonbank met telefoontoestel en foto-album. De toegangsdeur is afgedekt met wit doek (later voor schimmenspel van telefoongesprek. Muziekintro.)

BET : (aan toonbank) Hier zitten we nu. Werkloos. Zonder boetiek, zonder klanten.

BO : (dromerig ijsberend) Onze boetiek. Het was onze droomboetiek. Het is ermee gedaan.

BET : Waarom toch ? Hoe is het in godsnaam mogelijk ?

BO : Tja, waarom ? (stilte) Wat gaan we nu doen, Bet ?

BET : Ik weet het niet, Bo. Afwachten maar, misschien brengt de tijd raad.

BO : We kunnen toch zomaar niet gaan stilzitten, niksdoen !

BET : Nee, daarvoor zijn we nog veel te jong.

BO : (neemt foto-album, bladert erin en lacht ietwat meewarig)

BET : Wat is er, Bo ? Waarom lach je ?

BO : Zegt men niet : "goed begonnen is half gewonnen" ? Hier, bekijk deze foto's. Allemaal lachende gezichten : de buurtkinderen, Johnny, opa, de bakker, Nel van Nooten...

BET : Het was voor ons een heerlijke dag. De redding van ons boetiekje.

(Op het achterplan wordt choreografisch uitgebeeld : de redding van de boetiek uit de handen van Poen en Stuiver. Het choreografisch gedeelte wordt ondersteund door een remake van een liedje uit de beatboetiek. Gespeeld door Johnny en de buurtkinderen.)

BET : En zo konden wij onze boetiek beginnen. Kijk, Bo, deze mooie foto's genomen tijdens de opening van onze afdelingen klassieke muziek en kleinkunst.

BO : Ja, zo is het feitelijk allemaal begonnen.

BET : (verwonderd) Hoezo ?

BO : Onze boetiek werd te klein. Herinner jij je niet dat we dan naar opa gegaan zijn. We hebben hem toen gevraagd of hij zijn winkeltje aan ons wou verkopen.

BET : Ja, dat is waar. Och ja, opa werd een jaartje ouder. Hij was direkt bereid zijn winkeltje aan ons over te laten. Toch een goeie, die opa.

BO : De dag dat de verkoop officieel getekend werd, was voor ons

een hele opluchting. Eindelijk konden wij onze boetiek uitbouwen tot een grote platenzaak.

BET : En dat was nog niet alles...

BO : Ja, we trokken op een avond naar Nel Van Nooten, maar, mis poes !

BET : Dan maar naar de bakker. Het lukte. Weldra werd ons boetiekje de grootste platenboetiek van de streek.

BO : (enthoesiast) Duizenden platen gingen wekelijks over de toonbank.

BET : Dag en nacht moesten we werken. We hadden zelfs de tijd niet meer om onze centen zelf naar de bank te brengen.

BO : Maar goed dat we Liz, Klaar en Johnny in dienst konden nemen !

BET : Het geld stroomde als het ware onze boetiek binnen !

BO : (stilte) ... Maar het schone liedje heeft niet mogen duren...

BET : Nee, weldra stroomde het geld weer uit de boetiek. De platen bleven stofferig in de rekken staan. De mensen bleven weg, niemand kocht nog platen.

BO : We moesten Liz, Klaar en Johnny ontslaan; er was geen werk meer. Het geld op onze bankrekening smolt als sneeuw voor de zon.

BET : Het liep verkeerd met onze boetiek. (op achterplan : Liedje voor een boetiek. In dit liedje bezingen opa, Nel Van Nooten, de bakker en de buurtkinderen de ondergang van de boetiek van Bet en Bo. Tijdens de intro van de muziek : vertellend)

BAKKER : De jaren zijn erover heengegaan, ons straatje heeft het druk gehad al die tijd; en de boetiek, die barstte zich rijk !

NEL : Alhoewel, niet iedereen was het met die handelswijze eens. Ik ook niet. En toen - na jaren - kwam ook voor hen de klap !

OPA : Wie had dat gedacht ? Wie had dat gedacht ?

Het is stil in ons straatje hier
Samen hadden wij er vaak plezier
Plots is het voor hen te vlug gegaan
Het is nu voorgoed gedaan.

Dag, dag, kleine droomboetiek van toen
dan was het nog niet om poen te doen !

Ach waarom moest die boetiek zo groot
was dit wel nodig, 't was ongehoord
Nu zijn jullie vast ten einde raad
Ach waarom, het is te laat.

Dag, dag, kleine droomboetiek van toen
dan was het nog niet om poen te doen !

BET : Wat nu, Bo ?

BO : Er zit niets anders op dan onze grote boetiek te verkopen. Het vroegere huisje van opa houden we om voorlopig in te wonen.

BET : (hangt plaat met de vermelding TE KOOP aan de deur, zuchtend) ... te koop. (het toneellicht vervaagt zachtjes, Bet en Bo willen weggaan, dan rinkelt de telefoon)

BO : Hallo ? (de afgedekte deur wordt verlicht, men ziet iemand met de hoorn in de hand - schimmenspel)

NELIS : Hallo, spreek ik met Bet en Bo uit de boetiek ?

BO : Jazeker, u spreekt met Bo. Waarmee kan ik u helpen ?

NELIS : (lachend) Niet met platen, ha,ha,ha. Nee, ernstig nu : ik wilde wat meer weten over die boetiek van jullie. Is die winkel niet te koop ?

BO : (terzijde naar Bet) Iemand voor de boetiek.

BET : Nu al. Hoe kan dat nu al ?

BO : (haalt schouders op, Bet luistert mee) Euh, wat bedoelt u, mijnheer. Wie heb ik aan de lijn ?

NELIS : Aan de lijn, klaar... Oh, zei u aan de lijn ...

BO : Ja, mag ik weten met wie ik spreek ?

NELIS : Dat heeft geen belang. Ik heb erg veel interesse om die boetiek van jullie te kopen. Als het wat moet kosten, hoeveel dan ? Nochtans, geld is niet het belangrijkste !

BO : Hoezo ?

BET : Wat bedoelt u, mijnheer ?

NELIS : Moeten jullie dat nog vragen. Jullie weten best hoe het met de boetiek en jullie geld gegaan is. Geld is niet het belangrijkste in het leven. Er zijn meer waardevolle dingen te beleven. Wat ben je met een proppensvolle bankrekening die zorgen wekt !

BO : Onze bankrekening is leeg.

BET : En in onze boetiek is niets meer. We moeten die verkopen.

NELIS : Inderdaad, dat weet ik.

BO : Hoeveel wilt u geven ?

NELIS : Wat dacht u van 500.000 ?

BO : Wat doen we, Bet ?

BET : Stuiver en Poen wilden al 550.000 geven voor de kleine boetiek van vroeger. Nu is erbij : het winkeltje van opa en een opslagplaats van de bakker.

NELIS : Hallo !

BO : (vlug terzijde) Laat ons zeggen : 700.000

NELIS : Hallo !

BO : Hallo, ja... we denken aan 700.000.

NELIS : Okee. Mij om het even. Maar ik wil wel even aan mijn maat vragen of hij het ermee eens is. (tot kameraad) Ze zeggen 700.000. Kunnen we dat gedaan krijgen ?

FIDELIS : Waarom niet ? Het zal wel wat langer duren. Maar met de hulp van onze vrienden komen we er wel.

NELIS : Hallo, met... Henk. Euh... met wie ?

BO : Met Bo.

NELIS : Juist ja. Voor ons is het okee. U bezorgt ons zo vlug mogelijk de nodige aankoopbewijzen.

BO : Dat is geen probleem.

BET : Komt wel voor mekaar.

NELIS : Afgesproken. (wil inhaken)

BO : Hallo, hallo, met wie spreek ik eigenlijk ?

NELIS : Met Nelis...

FIDELIS : En Fidelis.

BO : Nelis en Fidelis hoe ?

NELIS : Zomaar Nelis...

FIDELIS : En zomaar Fidelis. (lacht)

BET : Rare namen.

BO : Goed, wij doen het nodige. (haakt de hoorn in) (einde schimmen-
spel, Bet neemt plaatje "te koop" weg)

BO : (weemoedig de boetiek verlatend) Dag, boetiek.

BET : (volgt haar) Dag... boetiek.

(Liedje voor Nelis en Fidelis)

Zij zijn reeds lang twee vrienden
waar wij nu over zingen
zij horen eeuwig bij elkaar.

Zij reizen met hun beiden
en leven zeer bescheiden
zij hebben huis noch thuis bewaard.

refrein : Hier komen zij / zo ver vandaan
vrolijk tesaam..... Nelis, Fidelis (3x)

Zij zijn twee toffe vrienden
die soms wel lelijk grienden
zij hebben vriendschap in hun macht

Nu willen zij hier wonen
samen verhalen dromen
zij weten niet wat hen nog wacht.

refrein : Hier komen zij / zo ver vandaan
vrolijk tesaam..... Nelis, Fidelis (3x)
(solo instrumentaal)

refrein : Hier komen zij / zo ver vandaan
vrolijk tesaam..... Nelis, Fidelis (3x)

(Door de afgedekte witte deur komen op het toneel : Nelis en Fidelis, zij bekijken met gemengde gevoelens "hun" nieuwe ruimte)

NELIS : 700.000 ! Verdorie, dat is veel te veel !

FIDELIS : Te veel... ja, wie weet !

NELIS : (lengte afstappend) 1, 2, 3, 4, 5 ! Wat kan je daarmee doen ?

FIDELIS : Ah nee... (stappend) 10, 20, 30, 40, 50. Daarmee kan je heel wat beginnen. Een half voetbalveld.

NELIS : Jij met je schoenmaat 45. Jij ziet alles in 't groot.

FIDELIS : (schamper) Jij met je 36, jij ziet alles bekrompen.

NELIS : (verontwaardigd) 36 ! Hei, in mijn sloffen 36, maar in mijn laarzen zeker 36 1/2.

FIDELIS : Het is al goed. Kom, laten we samen meten.

NELIS : In orde. Waar beginnen we ?

FIDELIS : Hier. In deze hoek. (Nelis en Fidelis stappen tellend verder, elk in een andere richting gaande)

NELIS : Zo gaat het niet, Fidelis. We moeten in dezelfde richting stappen. Kom, we beginnen hier en we gaan in die richting. (duidelijk en nadrukkelijk plaats en richting aanwijzend)

FIDELIS : Begrepen.

NELIS : Opgepast, klaar...

FIDELIS : Start (en hij vertrekt al)

NELIS : Stop ! We moeten samen vertrekken. Ik tel af : één, twee, drie...

FIDELIS : Vier !

NELIS : Nee, vier is teveel. We vertrekken na drie. Ik tel : opgepast : één, twee, drie ! 1, 2, 3, 4, 5.

FIDELIS : (tegelijkertijd) 10, 20, 30, 40, 50.

NELIS : Heb ik het niet gezegd : 5 !

FIDELIS : Juist, 50... dus toch een voetbalveld !

NELIS : En de kantine. Waar zal je die zetten ? In de beek, zeker! Nee, nee, Fidelis, dat kan niet. Weet je wat, luister liever naar mij. We maken er een ... (fluistert het in het oor van Fidelis)

FIDELIS : (niet begrijpend) Een ... wat ?

NELIS : Ja, we maken er een ... (fluistert het in het oor van Fidelis)

FIDELIS : (met gebaren) Een ... ah, dat is een uitstekend idee. Maar dan moeten we ... (gebaren : schilderen, metselen...)

NELIS : Natuurlijk. Dus, fluiten maar !

FIDELIS : (fluit op de vingers - timmerlieden, metselaars, schilders verschijnen met materieel en zingen volgend lied - intussen wordt de boetiek omgetoverd tot een nieuw decor : voorgevel droomhuisje met pleintje ervoor, met waterput)

Snelbowliedje

Hé, kom eens met ons mee
breng de wondersleutel mee
we bouwen een huisje bij
en kleuren dit, zomaar, vrij
kijk niet zo nauw, neem het maar gauw
't is net een droom voor jou.....

commentaar over de werkzaamheden door Nelis / Fidelis

Hé, is dit naar je zin
breng warmte en licht erin
we bouwen een huisje bij
en kleuren dit, zomaar, vrij
kijk niet zo nauw, neem het maar gauw
't is zeker een droom voor jou

commentaar door Nelis / Fidelis

Hé, ben je nu tevree
breng nog wat bloemen mee
we bouwden een huisje bij
en kleurden dit, zomaar, vrij
kijk niet zo nauw, neem het maar gauw
't is zeker een droom voor jou.

(Nelis en Fidelis gaan het huisje binnen. De zingende schilders, timmerlieden, ... verlaten de scène. Guilelmus Van Bever, de veldwachter komt op met de fiets aan de hand. Eén van de schilders begint schalks zijn fiets te schilderen. Veldwachter bekijkt argwanend het gedoe.)

VELDWACHTER : Hela, hela, manneke. Weet je wel van wie deze vélo is ?

SCHILDER : Ah, van u zeker, champetter !

VELDWACHTER : Van mij ! Nee, nee. Ik bedoel : ja, van mij, maar toch eigenlijk niet.

SCHILDER : Wat brabbel je nu allemaal, champetter ?

VELDWACHTER : Niet champetter, maar veldwachter. We zijn hier in een Vlaamse gemeente.

METSELAAR : (legt een lading stenen op de fiets van de veldwachter)

METSELAAR : Allez vooruit, champetter. Als je het kan uitleggen, kan je ook wat werken.

VELDWACHTER : Watte ! Ik heb gezegd : veldwachter. Hier voor u staat veldwachter Guilelmus Van Bever.

METSELAAR : Zeg, schone, komt er nog wat van ?

VELDWACHTER : Wat meer respekt voor het gezag, hé. (zeer gewichtig) Terzake, wat zijn jullie hier aan het doen ? (bladert in wetboek)

METSELAAR : Wij metselen. (neemt stenen weer mee)

SCHILDER : Zie je dat niet, veldwachter ? Wij schilderen !

VELDWACHTER : En jullie daar, met uw denneneiken plank ? Wat voeren jullie hier uit ?

SCHRIJNWERKER : Wij, wij schrijnwerken, eh... schrijnwerkeren, me-
neer de veldwachter.

SCHRIJNWERKER : (tot zijn helper) Is dat niet goed geantwoord ?

HELPER : Bah ja, dat steekt toch niet zo nauw !

VELDWACHTER : Ah, jij schrijnwerker...ert (zich in woord verslikkend) (de veldwachter weet zich geen houding te geven, haalt rode zakdoek boven en snuit luidruchtig.) Het is warm, hé, mannekens. A propos, weten jullie wel waarvoor ik hier ben ? Dat weten jullie niet, hé ? (de anderen knikken ontkennend) Het is normaal dat jullie dat niet weten. Want dat weet ik alleen, en ook schepen Boulanger ! Luister, ik zal jullie dat eens in het kort en ook "in het bondig" uitleggen, want ik heb niet veel tijd !

SCHILDER : Dat zou je niet zeggen, champetter... euh veldwachter !

VELDWACHTER : Luister : dus vanmorgen ben ik zeer vroeg opgestaan. Het is te zeggen voor de zessen... 's morgens wel te verstaan. Ik heb me vlug gewassen. Ik vroeg aan Louise, mijn vrouw... ja, wat vroeg ik haar ?

SCHILDER : Staat mijn eten gereed ?

VELDWACHTER : Maar nee ! Dat staat altijd gereed. Ah, ik vroeg dus aan onze Louise : "Welke dag zijn wij vandaag ?" Onze Louise zei : donderdag. Ik zei : ah, nog één dag en het is weer vrijdag. Maar kom, het is nog maar donderdag. Toen ik gegeten had, en onze Louise ook, ben ik met mijne vélo naar het werk gegaan, ik bedoel, gereden. Eens aan het gemeentehuis gekomen, ben ik direkt naar de burgemeester gegaan en ik heb hem gezegd : Goedemorgen burgemeester. De burgemeester zei ...

METSELAAR : Goedemorgen, veldwachter Van Bever !

VELDWACHTER : Juist. Hoe weet jij dat ?

METSELAAR : Zomaar.

VELDWACHTER : Ik zei : Eerwaarde Heer Burgemeester - want je moet altijd beleefd zijn - Veldwachter Van Bever is tot uw dienst. De burgemeester zei : Ik heb nu geen tijd, Gielen, regel het vandaag met schepen Laurentius Boulanger. Ik met mijne velo naar schepen Boulanger en ik vroeg hem : Mijnheer de Schepen, wat moet ik vandaag doen ?

SCHILDER : Heb je niet gezegd, veldwachter, dat het kort en bondig zou zijn !

VELDWACHTER : (ietwat nijdig) Ah, kort en bondig. Dus : schepen Boulanger zei : Guilelmus, ga naar de kadasterplaats 87 L, gelegen in de Zandstraat en zie wat er aan de hand is. En zeg intussen ook tegen boer Door dat hij de distels uit zijn tarweveld moet hakken. Dus, zo gezegd, zo gedaan. En hier ben ik dus ! Voilà ! (streng) Wat spoken jullie hier uit ?

SCHILDER : Dat heb je al eens gevraagd. Wij werken hier in opdracht van Nelis en Fidelis.

VELDWACHTER : (luid) Nelis en Fidelis. Ik ken in onze gemeente geen Nelis en Fidelis. Wie zijn dat ? (Nelis en Fidelis komen uit hun huisje.)

NELIS : Nelis, dat ben ik. Aangenaam.

FIDELIS : Fidelis, dat ben ik. Eveneens aangenaam.

VELDWACHTER : (onzeker) Merci. Meneer Nelis, en meneer Fidelis. In opdracht van schepen Boulanger kom ik u vragen : wat er hier gebeurt op ... (kijkt in zijn boekje)... op kadasterplaats 87 L !

NELIS : Hier ? Ik zie niets bijzonders.

VELDWACHTER : (ongelovig kijkend, nog onzekerder) Ah ja... euh, goed. Ik zal wat u zei aan schepen Boulanger meedelen. Tot ziens ! (veldwachter wrijft zweet van aangezicht en verdwijnt langs poort)

SCHILDER : Ziezo, alles is netjes en kleurrijk geschilderd.

METSELAAR : (tikt met truweel op waterput) Alles stevig gemetseld.

SCHRIJNWERKER : Ramen en deuren geplaatst.

FIDELIS : Bedankt, jongens. Vast en zeker tot binnenkort.

NELIS : Ja, daar mag je op rekenen. (schilder, schrijnwerkers en metselaars af, het wordt langzaam donker. Nelis en Fidelis bekijken tevreden hun nieuwe thuis, ze gaan op het bankstel zitten.)

FIDELIS : Ik moet toegeven, Nelis, het was een goed idee.

NELIS : Natuurlijk, anders had ik het niet voorgesteld.

FIDELIS : Maar, ik was het toch direkt met je eens, hé, Nelis ?

NELIS : Eindelijk... een thuis !

FIDELIS : (geeuwt) Ik ga slapen, Nelis. (gaat naar binnen, licht in kamertje door raam zichtbaar. Nelis sluit de poort, kijkt nog wat rond.)

NELIS : Mooie sterren. Welterusten, Janneke Maan ! (gaat naar binnen, binnenin dooft weldra het licht. In de duisternis komen vluchtend twee ongere figuren aangelopen - kijken omzichtig en op hun hoede om zich heen - één van beiden draagt een mysterieuze steen)

BIKKEL : (buiten adem) Dat was op het nippertje. Zie je nog iets ?

KLOPPER : (naar adem snakkend) Ik weet het niet, 't is ook zo donker.

BIKKEL : Gelukkig is het donker !

KLOPPER : Pas op, ginder een schim. Verstop je (duiken achter de poort weg, voor zichtig loerend, even wachten, geblaf van hond in de verte) De kust is veilig, oef !

BIKKEL : Waat is de steen ?

KLOPPER : Hier.

BIKKEL : Gelukkig.

KLOPPER : Deze steen betekent voor ons het begin van onmetelijke rijkdom. Met deze steen kunnen we de hele wereld veroveren, nog een beetje geduld en dan hebben we iedereen en alles in onze macht! Ha, ha !

BIKKEL : Vanaf morgen kunnen we een luilekkerleventje beginnen. Niksdoen, en iedereen zal naar ons moeten luisteren !

KLOPPER : Kom, laten we vlug verder gaan ! (op het moment dat ze aan de poort komen, komt ook de veldwachter aan) (de dieven schrikken terug, maar de veldwachter denkt te doen te hebben met Nelis en Fidelis. Klopper gooit de steen vlug in de waterput.)

VELDWACHTER : Goedenavond, Nelis. Goedenavond, Fidelis.

BIKKEL : Maar ik ben Nnnelis niet (krijgt tik van Klopper) euh... wel !

VELDWACHTER : Ik heb schepen Laurentius Boulanger verteld wat jullie hier aan het doen zijn. Hij heeft gezegd dat ik aan jullie de bouw-papieren moest vragen. Kom op, geef ze maar !

BIKKEL : Papieren ? Welke papieren ?

VELDWACHTER : Kom op, hé, Nelis. (dieven bekijken mekaar onbegrijpend aan) Hou mij niet voor de gek. Je weet toch dat je voor van alles en nog wat wettelijke dokumenten moet hebben.

KLOPPER : En waarvoor moeten die papieren dan dienen, veldwachter ?

VELDWACHTER : Allez, Fidelis. Voor dat huis hier... daarvoor moet je de nodige dokumenten geven, zegt schepen Boulanger.

BIKKEL : Maar dat huis is toch niet van... (krijgt tik van Klopper)

KLOPPER : Ah, je moet dus de papieren hebben voor ons huis hier ! Maar zeg dat dan... hier : alle papieren ! (haalt zomaar wat papieren uit zijn binnenzak, de veldwachter bekijkt ze niet)

VELDWACHTER : In orde. Goedenavond Nelis en Fidelis. (gaat af)

BIKKEL : Gelukkig is hij weg zonder de steen gezien te hebben !

KLOPPER : Waarom zei hij Nelis en Fidelis tegen ons ?

BIKKEL : Geen idee. Wij zijn toch Bikkell en Klopper.

KLOPPER : Kom, laten we maar vlug verdergaan.

BIKKEL : Okee. (de dieven willen vertrekken)

KLOPPER : En de steen... je vergeet onze rijkdom !

BIKKEL : Ja, neem de steen vlug uit de waterput. (op het ogenblik dat Klopper de steen uit de waterput wil nemen, gaat de voordeur open, de dieven hebben dit gezien en verstoppen zich achter de waterput)

NELIS : (met slaapmuts) Hoorde ik iemand praten ? (hij loopt tot aan de poort) Ik zie of hoor niets. Ik zal me vergist hebben ! (gaat naar binnen, de lichten worden gedoofd)

BIKKEL : Dat was op het nippertje.

KLOPPER : Neem vlug de steen en laten we snel verdwijnen.

BIKKEL : (terwijl deze in de waterput tuurt) De steen ligt helemaal onderaan in het water. We kunnen hem onmogelijk zo te pakken krijgen.

KLOPPER : Wat nu gedaan ? En we mogen geen lawaai maken !

BIKKEL : Laat de steen nu liggen. We komen morgen terug.

KLOPPER : Hé, we komen morgen terug ? Dat gaat toch niet, het is dan volop dag. We kunnen toch zo maar niet bij een wildvreemd iemand in zijn waterput beginnen te zoeken.

BIKKEL : Dat is waar. Wacht eens, ik heb een idee.

KLOPPER : Laat eens horen. (op het ogenblik dat Bikkell tegen Klopper wil zeggen waarover het gaat, knipt het licht aan in de kamer van Nelis)